

उत्प्रेक्षा, स्त्री, (उत्प्रेक्षते इति उत् + प्र + ईत् + च् + टाप् ।) अनवधानम् । इति मेदिनी ॥ कात्या-
 ञ्कारविशेषः । तस्य लक्षणम् ।
 “सम्भावनमथोत्प्रेक्षा प्रकृतस्य समेन यत्” ।
 “अस्यार्थः । प्रकृतस्य उपमेयस्य समेन उपमानेन
 यत् सम्भावनं मिथ्यात्वेन वर्णनम्” । इति कात्या-
 प्रकाशः ॥ (अस्या भेदा बहवः । यदुक्तं साहित्य-
 दर्पणे, दशमपरिच्छेदे । ५६—६२ ॥
 “भवेत् सम्भावनीत्येता प्रकृतस्य परात्मना ।
 वाच्या प्रतीयमाना सा प्रथमं द्विविधा मता ॥
 वाचेवादिप्रयोगे स्यादप्रयोगे परा पुनः ।
 जातिगुणः क्रिया इत्थं यदुत्प्रेक्ष्यं दयोरपि ॥
 तददृष्टापि प्रत्येकं भावाभावाभिमानतः ।
 गुणक्रियास्वरूपत्वात् निमित्तस्य पुनश्च ताः ॥
 द्वात्रिंशद्विधतां यान्ति तत्र वाच्याभिदाः पुनः ।
 विना इत्थं त्रिधा सर्वाः स्वरूपफलहेतुगाः ॥
 उक्त्यनुक्तयोर्निमित्तस्य द्विधा तत्र स्वरूपाः ।
 प्रतीयमानाभेदाश्च प्रत्येकं फलहेतुगाः ॥
 उक्त्यनुक्तौः प्रस्तुतस्य प्रत्येकं ता अपि द्विधा ।
 अलङ्कारान्तरोत्था सा वैचित्रमधिकं वहते ॥
 मन्ये शब्दे ध्रुवं प्रायो नूनमित्येवमादयः” ॥
 विस्तृतिस्तु अलङ्कारशब्दे द्रष्टव्या ॥
 उत्प्लवनं, स्त्री, (उत् + प्लु + ल्युट् ।) उल्लम्फनम् ।
 लाफान इति भाषा ॥ (यथा, मनुः । ५ । ११५ ॥
 “द्रव्याणां चैव सर्वेषां शुद्धित्प्लवनं स्मृतम्” ॥)
 उत्प्लवा, स्त्री, (उत् + प्लु + अच् + टाप् ।) नौका ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 उत्फालः, पुं, (उत् + फल् + घञ् ।) लम्पः ॥
 (“तत्क्षयं स हतोत्फालः प्रल्लिदेवोऽप्य साध्वसात्” ।
 इति कथासरित्सागरे । १६ तरङ्गे ॥)
 उत्फुल्लः, चि, (उत्फुल्लति ।) उत् + फल् + क्त ।
 आदितश्चेतोऽभावः उत्फुल्लसंफुल्लयोरुपसंख्यान-
 मिति निष्ठातस्य लः ।) प्रफुल्लः । विकसितः ।
 इत्यमरः ॥ (यथा, किराते ।
 (“उत्फुल्लकमलपरागजन्था-
 दुद्धतः सरस्विजसम्भवः परागः” ।
 स्पीतः । वर्द्धतः । (यथा, विष्णुपुराणे । १ । ६ । १३ ॥
 “हर्षोत्फुल्लकपोलेन न चापि शिरसा धृता” ।
 आनन्दादिना विस्फारितः । यथा, रामायणे ॥
 “अवस्थितैः समीपस्थैस्त्रासादुत्फुल्ललोचनैः” ।)
 स्त्रीणां करणम् । उत्तानम् । इति मेदिनी ॥
 उत्सः, पुं, (उत्सि जलेन । उन्द + उन्दिगुधिकुषिभ्य-
 श्चोति सः । क्तिदित्यनुत्तेर्न लोपः ।) प्रखवणम् ।
 इत्यमरः ॥ उन्इ इति भाषा । यत्र स्थाने सुत्वा
 जलं गन्तति तत्र । इति भरतः ॥ स्वाम्यादयन्तु
 अविच्छेदेन स्रवज्जलं यत्र स्थाने पतति निपत्य च
 न इत्नीभ्रति न त्रेत्याहुः ॥ तथा साङ्गोऽप्याह ।
 “गिरेरुपरि निर्भङ्गादिप्रभवजलसङ्घातः” ।
 “अत्रसं मन्दवेगेन स्रवज्जले । इति कोष्कटः” ॥
 उत्साहः, पुं, (उत्सवजते मिसति यच् । उत् + सञ्ज
 + घञ् ।) कोडम् । इति जटाधरः ॥
 (“उत्साहं वा मलिनवसने मौस्य निन्दित्य वीणां” ॥

इति मेघदूते ५६ । तथा, विष्णुपुराणम् । १ । ११ । ५ ॥
 “प्रणयेनागतं पुत्रम् उत्सङ्गारोहणोत्सुकम्” ॥
 पर्वतादीनां शिखरदेशः । सानुः । यथा, रघुः ।
 “शिलाविभङ्गेऽग्राजश्राव-
 स्तुङ्गं नगोत्सङ्गमिवाहरोह” ॥ ६ । ३ ॥
 सौधादीनामुपरिभागः । ह्यद् इति भाषा ॥
 “सौधोत्सङ्गप्रणयविसुखो मास्य भूरुज्जयिन्याः” ।
 इति मेघदूते । २६ । अन्तरभागः ।
 “वनेचराणां वनितासखानां
 दरीमहोत्सङ्गनिघण्टभासः” ।
 इति कुमारः । १ । १० । ऊर्द्धतलः । वह्निर्भागः ।
 “दृषदो वासितोत्सङ्गा निघण्टुगनाभिभिः” ।
 इति रघुवंशे । ४ । ७४ । सङ्गमः । आलिङ्गनम् ।
 विवाहः ॥ त्रयाधोभागः । शोध इति भाषा ॥
 यथा सुश्रुते । सूत्रस्थाने ।
 “अन्तरमुत्सङ्गं कृत्वा भूयोऽपि विकरोति” ।
 गर्भः । यथा, महाभारते परीक्षित्त्वन्मनि । १४ ।
 ६८ । १८ । १६ ॥
 “आसीन्मम मतिः कृष्ण ! पूर्णोत्सङ्गा जनार्दन” ॥ ॥
 उत्सर्गः, पुं, (उत् + सृज् + घञ् ।) त्यागः । दानम् ।
 वर्जनम् । (यथा, कुमारः । ७ । ३५ ॥
 “श्रीलक्ष्मणोत्सर्गविनोतवेशः” ।
 “तयोत्सर्गद्वतरगतस्तत्परं वर्त्म वीर्यः” ।
 इति मेघदूते । २० ॥ यथा, मनुः । १२ । १६३ ।
 “तस्योत्सर्गं शृण्वन्ति जप्येन तपसैव च” ।
 सामान्यविधिः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, कुमारः ।
 २ । २७ ।
 “अपवादैरिवोत्सर्गाः कृतव्यावृत्तयः परैः” ।)
 साधिकर्तव्यक्रियाविशेषः । इति तिथ्यादितत्त्वम् ।
 अथ वैधोत्सर्गविधिः । खानसन्ध्याचमनानि कृत्वा
 नारायणनवयहगुरुन् संपूज्य देयद्रव्यं वामहस्तेन
 धृत्वा दक्षिणहस्तेन चिरम्बध्ना तद्रथ्याधि-
 प्रतिदेवतां सम्प्रदानञ्च अर्चयित्वा संकथ्य कुश-
 तिलजलत्यागपूर्वकदानम् । इति स्मृतिः ॥
 (अपानवायोर्थापारः । मज्जमूत्रादिवर्जनम् ॥
 उत्सृज्यते विमज्जमनेनेति व्युत्पत्त्या पाथिन्द्रियम् ।
 यथा,—यथा, मनुः । १२ । १२१ ।
 “मनसोऽन् दिशः श्रोत्रे ज्ञान्ते विष्यं वले हरम् ।
 वाच्यं मित्रसुत्सर्गं प्रजने च प्रजापतिम्” ॥)
 उत्सर्जनं, स्त्री, (उत् + सृज् + ल्युट् ।) उत्सर्गः ।
 तत्पर्यायः । त्यागः । १ विहापितं ३ दानं ४ विस-
 र्जनं ५ विआगनं ६ वितरणं ७ स्पर्शनं ८ प्रति-
 पादनं ९ प्रादेशनं १० निर्व्वपणं ११ अपवर्जनं १२
 अर्हतिः १३ । इत्यमरः ॥ (साधिकर्तव्यक्रिया-
 विशेषः । (यथा, मनुः । ४ । ६६ ।
 “पथ्य तु क्रन्दमां कुश्यात् वहिरुत्सर्जनं द्विजः ।
 माघयुक्तम्य वा प्राप्ते पूर्वाह्णे प्रथमेऽहनि” ॥)
 उत्सर्पिणी, स्त्री, (उत् + सृप् + णिनि + ङीष् ।) उत्-
 सर्पतीति वाक्ये वाच्यलिङ्गं यच् ।) जिनानां
 कालविशेषः । यथा,—हेमचन्द्रः ॥
 “कान्धो द्विविधोऽवमर्षित्सापिणीषु भेदतः ।
 सागरकोटिकोटौनां विंशत्या स समाप्यते ॥

अवसर्पिण्यां घड्वा उत्सर्पिण्यां तयव विपरीताः ।
 एवं द्वादशभिरहैर्विचरते कालचक्रमिदम्” ॥
 (उद्गमनशीला । यथा, शाकुन्तले ६ अङ्के ।
 “उत्सर्पिणी खलु महतां प्रार्थना” । इति ॥)
 उत्सर्था, स्त्री, (उत् + सृ + ल्युट् ।) प्रजनकालप्राप्ता
 गौः । इति जटाधरः ॥ पाल लघोनेर उपयुक्त
 गाइ इति भाषा ।
 उत्सवः, पुं, (उत् + सृ + अच् ।) नियताङ्गादजनक-
 व्यापारः । तत्पर्यायः । क्षणः २ उद्भवः ३ उद्भवः
 ४ महः ५ इत्यमरः ॥ (यथा मनुः । ३ । ५६ ।
 “तस्मादेताः सदा पूज्या भूषणाच्छादनाश्चनैः ।
 भूतिकामैर्नरैर्नित्यं सत्कारेषूत्सवेषु च” ॥)
 उत्सुकः । इच्छाप्रसवः । कोपः । इति मेदिनी ॥
 (उन्नतिः । अश्रुदयः ।
 “उत्सवे व्यसने चैव दुर्भिक्षे राष्ट्रविज्ञवे” ॥
 इति हितोपदेशेः । १ । १६४ ॥)
 उत्सादनं, स्त्री, (उत् + सद् + णिच् + ल्युट् ।) समु-
 ज्जेलः । उदाहनम् । उद्बर्त्तनम् । इति मेदिनी ॥
 (“उत्सादनञ्च गात्रानां क्षापनोच्छिष्टभोजने” ।
 इति मनुः । २ । २०६ ॥ विनाशः । उन्मूलनम् ॥
 “पूर्वं क्षत्रवधं कृत्वा गतमन्युर्गतत्वरः ।
 क्षत्रस्थोत्सादनं भूयो न खल्वस्य चिकीर्षितम्” ॥
 इति रामायणम् । १ । ७४ । २१ ॥ औषधलेपना-
 दिना ब्रह्मस्य संग्रोधनम् । तथा,—सुश्रुते ।
 “अपःप्रागोऽप्यगन्धा च तालपत्रौ सुवर्चला ।
 उत्सादने प्रशस्यन्ते काकोल्यादिश्च यो गजः” ॥
 “उत्सादनात् भवेत् स्त्रीणां विशेषात्क्षान्तिमदपः ।
 प्रहर्षसौभाग्यञ्चानाघवादिगुणान्वितम्” ॥
 इति विकसितस्थाने २४ अध्याये सुश्रुतेऽनोक्तम् ॥)
 उत्सादितं, चि, (उत् + सद् + णिच् + क्त ।) ह्यतोत्-
 सादनम् । उद्बर्त्तितम् । निर्मलीकृतशरीरम् ॥
 (यथा, महाभारते ७ । ८० । १० । प्रतिज्ञापूर्वकम् ।
 “उत्सादितः कषायेण बलवद्भिः सुशिक्षितैः ।
 आश्रुतः साधिवासेन जलेन सुसुगन्धिना” ॥)
 उत्सारकः, पुं, (उत्सार्यन्ते प्रभुहारतोऽनेन इति ।
 उत् + सृ + णिच् + ङुष् ।) दारपाणः । इति
 हेमचन्द्रः ॥ उत्सारणकर्त्ता ॥
 उत्सारणं, स्त्री, (उत् + सृ + णिच् + ल्युट् ।) दूरी-
 करणम् । चालनम् । स्थानान्तरप्रापणम् ॥
 उत्साहः, पुं, (उत् + सृ + घञ् ।) उद्यमः । तत्-
 पर्यायः । अध्ववसायः २ । इत्यमरः ॥ सूत्रम् ।
 इति मेदिनी ॥ कल्याणम् । भावविशेषः । इति
 शब्दरत्नावली ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे इयं परिच्छेदे ।
 “रतिर्हासश्च श्लोकश्च क्रोधोत्साहौ भयं तथा ।
 जुगुप्सा विस्मयश्चेत्यमयो प्रोक्ताः प्रमोऽपि च” ॥)
 ध्रुवकविशेषः । तल्लक्षणां यथा,—
 “उत्साहः स्यात् रसे हास्ये ताले केन्दुकसंज्ञके ।
 वंशट्टिकरः पादिस्रधोदशमिवात्सरः” ॥
 इति सङ्गीतदामोदरः ॥
 उत्साहवर्द्धनं, स्त्री, (उत्साहं वर्द्धयति यत् । उत्साह
 + ष + ल्युट् ।) उद्यमवृद्धिः । वीररसः । इत्य-
 मरः ॥